

АРІСТОФАН II

Не на сцені, не прилюдно він тирана висміяв,
Він лише легально, стиха — фельєтоники писав.

Він не вирік правди ясно, острим словом, мов ножом,
Він не різав і злодіїв не картав їдким стихом.

Проектович, Доробкович, Гріндер, Швіндлер — всі вони
Тут при нім трудились сквапно кола блага вітчини.

Він огненним їх гумором, наче громом, не спалив,—
Як же можна? В метафори всяку правду все він крив.

Але чим ще він подібним до Арістофана став?
Тим, що за свою діяльність, як тамтой, киї дістав.

Писано в р. 1878, досі не друковано.